

מ"ת 68679/05/18 - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל, שלוחת תביעות נצרת צפון נגד קוטיבה אבו אלעולא

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 68679-05-18 מדינת ישראל נ' אבו אלעולא (עציר)
תיק חיצוני: 236604/2018

בפני כבוד השופט דניאל קירס
המבקשת
מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל שלוחת תביעות
נצרת צפון עוה"ד נועה מלול
נגד
המשיב
קוטיבה אבו אלעולא (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד מוחמד
עומרי מטעם הסנגוריה הציבורית

החלטה

1. בפני בקשה לעצור את המשיב (להלן: **הנאשם**) עד לתום ההליכים נגדו.

2. בכתב האישום נטען כי בתאריך 27.5.2018 בשעה 9:01 או בסמוך לכך הגיע הנאשם למחסום המערב במעלה גלבוע במטרה להיכנס לישראל. נטען, כי בנסיבות אלה הגיש הנאשם לבודקת הביטחונית תעודה מזויפת של היתר כניסה לישראל. נטען, כי במעשים אלה ניסה הנאשם להיכנס לישראל שלא כחוק תוך שימוש במסמך מזויף. הנאשם מואשם בניסיון כניסה לישראל שלא כחוק ובשימוש במסמך מזויף.

3. הסנגור הנכבד הודיע כי הנאשם מסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר בדבר חשש מהימלטות מן הדין. עם זאת, לטענתו, המדינה אינה יכולה לטעון למסוכנות, שכן לנאשם הונפקו שורה של היתרי כניסה לישראל, לרבות האחרון שתוקפו הסתיים ביום 6.5.2018. הסנגור הפנה ל-בש"פ 6781/13 **קונדוס נ' מדינת ישראל** (4.11.2013) (להלן: **ענין קונדוס**) בענין בחינת חלופת מעצר לתושב האזור. הסנגור הצביע על כך שלנאשם אין עבר פלילי, נתון המתיישב עם אפשרות שחרור תושב האזור לפי ענין **קונדוס**. כמו כן טען הסנגור כי העבירה הנלווית לעבירה בענין כניסה לישראל שלא כדין בענייננו - עבירת שימוש במסמך מזויף - בוצעה אך כדי להאריך את שהותו של הנאשם בישראל, נתון המתיישב עם האפשרות, בהתאם להלכת **קונדוס**, לשחרר תושב האזור לחלופת מעצר גם נוכח אישום בעבירה הנלווית לאישום בכניסה לישראל שלא כדין. לטענתו, יש מקום לחלופת מעצר בדמות שחרור בהפקדה כספית.

4. ב"כ המדינה טענה כי בכך שהנאשם השתמש במסמך מזויף, מדובר בעבירה שנעשתה תוך תכנון מוקדם והצטיידות מראש. מדובר לטענתה במניפולציות אקטיביות כדי להיכנס למדינה, תוך הפרה בוטה של החוק, ואין מדובר בשב"ח הרגיל הנכנס למטרות פרנסה בדרך לא דרך, אלא במשיב שבתעוזתו הרבה הציג מסמך מזויף וניסה להיכנס לישראל. וזאת, לאחר שניתנו לו כבר היתרים "והדרך היתה פתוחה בפניו ללכת ולנסות לחדש את ההיתרים אך הוא בחר

לזייף אותם".

5. הגעתי למסקנה שיש להורות על חלופת מעצר בדמות הפקדה כספית.

עילת מעצר בדבר חשש מפני הימלטות מן הדין

6. ב"כ המדינה הפנתה ל-בש"פ 1308/05 **עביד נ' מדינת ישראל** (1.3.2005), בה דחתה כבוד השופטת ד' **ביניש** ערר על מעצר עד תום ההליכים של אדם שיוחסו לו עבירת כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 והתחזות כאדם אחר, עבירה על סעיף 441 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. אולם אותה החלטה ניתנה כשמונה שנים לפני תחילתו של עידן **קונדוס** בנוגע לחלופת מעצר לתושב האזור. בענין **קונדוס** קבעה כבוד השופטת ע' **ארבל** כי "אפשרות ההימלטות מן הדין הינה שיקול בעל משקל, אך אין היא עומדת לבדה ואין היא, כשלעצמה, יכולה להכריע את שאלת השחרור לחלופת מעצר. עצם היותו של נאשם תושב האזור אינה מונעת את אפשרות שחרורו לחלופת מעצר, וזאת כאשר ניתן להבטיח את התייצבותו בהפקדה כספית ובבטחונות משמעותיים אחרים" (פס' 10). השופטת **ארבל** עמדה על השיקולים העיקריים שראוי שינחו את בית המשפט הנדרש להכריע האם לשחרר נאשם לחלופת מעצר באזור: האם עבירת הכניסה לישראל היא העבירה היחידה או שמא הנאשם מואשם בעבירה נוספת; וכאשר מיוחסות לנאשם עבירה נוספת, ככל שמדובר בעבירות חמורות יותר "קיים אינטרס ציבורי כבד משקל יותר למצות את הדין עם מבצע העבירה" (שם, פס' 11). עם זאת,

"יהיו מקרים בהם יהיה זה מוצדק להבחין בין מי שהעבירות הנוספות שביצע נועדו אך כדי 'לאפשר' את המשך שהייתו בישראל, למי שביצע עבירות נוספות בנפרד ובמנותק מעצם הכניסה הבלתי חוקית לארץ. ודוק: אין בדברים כדי לומר כי ביצוע עבירות נוספות אך לשם הבטחת האפשרות להישאר בישראל הופכת את המעשים לקלי ערך. מדובר בענין שהוא תלוי בנסיבות המקרה. ויחד עם זאת, מקום שהשהיה בישראל נוצלה ואולי אף יועדה למטרת ביצוע עבירה נוספת, יש לכך משום היבט נוסף של חומרה" (פס' 11).

כן עמדה השופטת **ארבל** שם, על כך ששיקול דומיננטי נוסף נוגע לעברו הפלילי של הנאשם תושב האזור. כן צוין כי לנסיבות חיצוניות דוגמת המצב הביטחוני, יכולה להיות השפעה על שיקול הדעת המופעל בבחינת היתכנות השחרור לחלופת מעצר (פס' 13).

7. בענין **עביד** הנזכר, עמדה השופטת **ביניש** על כך שבזיוף מסמך ובשימוש בו יש כדי להצביע על חומרה יתרה ולהגביר את החשש להימלטות מן הדין. קביעה זו כשלעצמה אינה מאבדת מעצמתה בעידן **קונדוס**. עם זאת, עולה מההנמקה בענין **עביד** כי בשונה מהמצב המשפטי בעידן **קונדוס**, ההחלטה בענין **עביד** ניתנה על רקע כלל לפיו נאשם תושב האזור לא ישוחרר לחלופת מעצר באזור (השופטת **ביניש** ציינה כי עביד הפנה לשני מקרים בהם שוחררו נאשמים בשהיה בלתי חוקית בישראל אך ציינה כי בשניהם "התקיימו נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן אשר היה בהן כדי להקטין את החשש מפני הימלטות הנאשמים מהדין" (ובנוסף, באותם מקרים לא היתה עבירה נלווית). להבנתי, כיום בעידן **קונדוס**, אין דרישה לנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן כדי להורות על חלופת מעצר לתושב האזור. ועוד: בענין **עביד** נקבע, בנוסף,

כי לא נמצאה חלופה מתאימה להנחת דעתו של בית המשפט.

8. בעניינו, מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי. שיקול רלוונטי נוסף לעניינו הוא שעבירת הכניסה לישראל שלא כחוק בכתב האישום בו עסקין היא עבירת ניסיון בלבד, ולא נטען בכתב האישום הצליח להיכנס לישראל. השאלה המתעוררת היא סיווג עבירת השימוש במסמך מזויף כעבירה נלווית לעבירה בדבר כניסה לישראל שלא כדין, במבחני הפסיקה כיום.

מצד אחד, מדובר בעניינו, כאמור בענין **קונדוס**, בעבירה נלווית שמטרתו אך עצם שהייתו של הנאשם בישראל. במובן זה, העבירה הנלווית משתבצת לגדר העבירות הנלוות שאמנם אינן קלות ערך, אולם נועדו לאפשר את השתתפות ישראל, ואין מתקיימת לגביהן החומרה הנוספת שבניצול כניסה לישראל במטרה לבצע עבירות אחרות, כגון, עבירות בטחון, או עבירות פליליות "רגילות" אחרות.

מצד שני, כטענת ב"כ המדינה, עבירה נלווית בדמות שימוש במסמך מזויף נושאת חומרה תחום ועזות מצח מוגברים, בהשוואה לעבירות נלוות אחרות לצורך המשך שהייה בישראל כגון הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

בסופו של דבר, בנוגע לחשש להימלטות מן הדין, בעיני שימוש בהיתר מזויף לכניסה לישראל הוא כן מסוג העבירות שחשוב למצות כנגדן את הדין. עם גם נוכח שימוש במסמך מזויף, יש לשקול האם יש בחלופת מעצר - למשל בהפקדה כספית בסכום מוגבר - כדי לאיין בצורה מספקת את החשש מפני הימלטות מהדין, באיזון עם הזכות החוקתית לחירות.

עילת המסוכנות

9. המדינה טענה בבקשה שבכתב גם לעילת מסוכנות; מדובר בטענה כללית לגבי המסוכנות הנובעת מכניסה לישראל שלא כחוק, ולא נטען כלל, בפניי, למסוכנות מוגברת עקב שימוש במסמך מזויף לכניסה לישראל. אף לא נטענה טענה בענין מסוכנות ספציפית העולה מהנאשם דווקא; לא נטען למשל כי השימוש במסמך מזויף בפרשה הנדונה נועד לאפשר את כניסתו לישראל של חבר בארגון טרור, של מי שמופעל על ידי כזה, או של עבריין פלילי לצורך ביצוע פשעים בישראל. אדרבא: באת כוח המדינה בעצמה טענה כי הדלת היתה פתוחה בפני הנאשם שבפני לבקש היתר כניסה חדש תחת שימוש במסמך מזויף. אני סבור שבשימוש במסמך מזויף על מנת להיכנס לישראל טמונה מסוכנות מוגברת. אולם הנסיבות והטענות שבפני אינן מצביעות על כך רמת המסוכנות של הנאשם שבפני - מסוכנותו הספציפית - עולה על המסוכנות הכללית הנשקפת מהנכנסים לישראל שלא כדין במידה כזו אשר מצריכה, כשלעצמה, מעצר עד לתום ההליכים בגין מסוכנות.

8. לאור כל האמור, הנני מורה על שחרורו של הנאשם בתנאים כדלקמן:

א. הנאשם יפקיד בקופת בית המשפט סך של 10,000 ₪;

עמוד 3

ב. **לחלופין**, יפקיד הנאשם בקופת בית המשפט סך של 4000 ₪ וייחתמו שתי ערבויות צד ג' של אזרחים ישראלים המציגים תלושי שכר או אישור אחר על כך שהם בעלי הכנסה בישראל, בסך 10,000 ₪ כל אחת, להבטחת התייצבות הנאשם להמשך ההליכים המתנהלים נגדו.

ג. עם מילוי התנאים יועבר הנאשם למחסום ג'אלמה וזאת על ידי יחידת הליווי של השב"ס, שם יתייצב בפני יחידת הקישור ויועבר לתחומי הרשות הפלסטינית.

ניתנה היום, כ"ג סיוון תשע"ח, 06 יוני 2018, במעמד הצדדים.

דניאל קירס, שופט